

„STUDIA PODYPLOMOWE DLA NAUCZYCIELI PRZEDMIOTÓW ZAWODOWYCH -
mechatronika pojazdów i maszyn, komputerowo wspomagane projektowanie i
wytwarzanie, bezpieczeństwo człowieka w środowisku pracy i ergonomia”

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów

Bezpieczeństwo człowieka w środowisku pracy i ergonomia

Rok akademicki 2011-12-13

Projekt organizacyjny studiów opracowano w ramach realizacji projektu „STUDIA PODYPLOMOWE DLA NAUCZYCIELI PRZEDMIOTÓW ZAWODOWYCH - mechatronika pojazdów i maszyn, komputerowo wspomagane projektowanie i wytwarzanie, bezpieczeństwo człowieka w środowisku pracy i ergonomia” – Priorytet III –Wysoka jakość systemu oświaty, Poddziałanie 3.3.2 – Efektywny system kształcenia i doskonalenia nauczycieli.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków
Europejskiego Funduszu Społecznego

Głównym celem studiów podyplomowych (SP) jest nadanie słuchaczom kwalifikacji pedagogicznych i przygotowanie ich do wykonywania zawodu nauczyciela przedmiotów zawodowych w obszarze takich zawodów na poziomie technika jak technik: mechanik, mechatronik, mechanizacji rolnictwa, pojazdów samochodowych, transportu kolejowego i drogowego, mechanik lotniczy, bezpieczeństwa i ochrony pracy, obróbki metali, architektury krajobrazu oraz na poziomie mechanika: mechanik maszyn i urządzeń, mechanik maszyn roboczych i pojazdów i in.

Studia podyplomowe umożliwią uzyskanie kwalifikacji pedagogicznych osobom zatrudnionym dotychczas w innych działach gospodarki i podjęcie przez nich pracy w szkołach. Uczestnicy SP będą mogli uzyskać wiedzę i osiągnąć umiejętności zawodowe niezbędne do wykonywania zawodu nauczyciela wybranych przedmiotów zawodowych. Organizacja SP pozwoli na uczestnictwo w nich również tym osobom, które nie uzyskają oddelegowania na czas studiów (zajęcia popołudniowe, weekendowe lub tygodniowe zjazdy).

Program studiów obejmuje: kształcenie kierunkowe (przygotowanie do nauczania przedmiotu), kształcenie nauczycielskie, kształcenie w zakresie technologii informacyjnych oraz praktyki pedagogiczne i będzie realizowany w trakcie 3 semestrów zajęć dydaktycznych. Proces kształcenia będzie także wspomagany poprzez portal edukacyjny utworzony dla tych SP. Uczestnicy SP będą mogli z niego korzystać także po zakończeniu zajęć na SP. Programy SP do wszystkich 3 kierunków zostaną wydrukowane i będą udostępniane potencjalnym uczestnikom SP. Zostaną również zamieszczone na stronie internetowej studiów podyplomowych.

Do wszystkich przedmiotów opracowane zostaną materiały dydaktyczne. Autorami tych opracowań będą wykładowcy zaangażowani do realizacji projektu. Po wydrukowaniu materiały zostaną nieodpłatnie udostępnione uczestnikom SP.

1. Cele główne SP:

- nadanie uczestnikom SP kwalifikacji pedagogicznych,
- aktualizacja wykształcenia kierunkowego,
- nadanie umiejętności posługiwania się technikami komputerowymi i multimedialnymi oraz wykorzystywania zasobów Internetu w procesie dydaktycznym,
- kształtowanie świadomości potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa technicznego i ekologicznego w pełnym cyklu „życia produktu”,
- kształtowanie świadomości potrzeby kształcenia ustawicznego.

2. Cele szczegółowe SP:

Zakłada się, że po ukończeniu studiów słuchacz będzie potrafił:

- umiejętnie wykorzystywać prawidłowości rozwojowe i osobowościowe oraz prawidłowości rządzące psychiką człowieka w procesie wychowawczym
- scharakteryzować szkolne środowisko ucznia oraz opisać pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania w grupie szkolnej
- stosować i rozwijać umiejętności operowania zdobytą wiedzą
- stosować i rozwijać umiejętności interpersonalne i komunikacyjne
- samodzielnie przygotowywać scenariusze zajęć dydaktycznych,
- wykorzystywać nowoczesne technologie informacyjne i multimedialne w projektowaniu celów oraz budowaniu środowiska dydaktycznego i wychowawczego
- wykorzystywać i stosować optymalne pod względem skuteczności i wysiłku sposoby mówienia
- skutecznie uczestniczyć w zarządzaniu i efektywnie wdrażać systemy informatyczne wspomagające zarządzanie w placówce oświatowej
- samodzielnie projektować podstawowe elementy i zespoły maszyn i urządzeń z zastosowaniem zasad konstrukcji,
- stosować komputerowe techniki i narzędzia wspomagania projektowania,
- wiązać projektowane konstrukcje z technologią wytwarzania,

- umiejętnie i świadomie poszukiwać rozwiązań optymalnych w procesie projektowania z zastosowaniem narzędzi informatycznych,
- analizować posiadaną wiedzę i prowadzić systematyczne samokształcenie w celu jej uaktualnienia.
- opisać podstawowe elementy i układy urządzenia mechatronicznego,
- praktycznie stosować metody sterowania w układach mechatronicznych
- identyfikować i oceniać zagrożenia w środowisku pracy człowieka
- współuczestniczyć w procesach projektowania stanowisk pracy z uwzględnieniem ergonomii i bhp
- zarządzać bezpieczeństwem pracy w przedsiębiorstwie
- organizować i prowadzić zajęcia szkoleniowe z zakresu bhp

3. Ramowy program Studiów Podyplomowych

Program studiów został zawarty w 13 przedmiotach, dla których określono: cele kształcenia, program przedmiotu, formę zajęć i formę zaliczenia, wykorzystywane narzędzia komputerowe oraz zalecaną literaturę.

Ramowy plan studiów podyplomowych dla kierunku „BEZPIECZEŃSTWO CZŁOWIEKA W ŚRODOWISKU PRACY I ERGONOMIA”	
Grupa przedmiotów kształcenia kierunkowego i technologii informacyjnych	Ilość godz. zajęć dyd.
1. Prawna ochrona pracy w Polsce	8
2. Zagrożenia człowieka w środowisku pracy. Rodzaje i klasyfikacja czynników, profilaktyka	30
3. Psychofizjologiczne problemy człowieka w środowisku pracy	6
4. Zbiorowe i indywidualne środki ochrony	6
5. System pierwszej pomocy i ratownictwo	6
6. Zarządzanie bezpieczeństwem pracy i ryzykiem	8
7. Ergonomia i ergonomiczne projektowanie stanowisk pracy	8
8. Techniki komputerowe w bezpieczeństwie pracy	20
Grupa przedmiotów kształcenia nauczycielskiego	Ilość godz. zajęć dyd.
1. Psychologia	60 (15el)
2. Pedagogika	60 (15el)
3. Dydaktyka przedmiotów zawodowych	90 (20el)
4. Dydaktyka przedmiotów zawodowych II - Metodyka nauczania technologii informacyjnych	30 (5el)
5. Dydaktyka przedmiotów zawodowych III- Techniki multimedialne w dydaktyce przedmiotów zawodowych	30
6. Emisja głosu	30 (5el)

7. Zarządzanie szkołą i techniki komputerowe w zarządzaniu	30 (5el)
8. Praktyki pedagogiczne	

Przedmioty kształcenia nauczycielskiego

<p><i>Nazwa przedmiotu:</i> 1. Psychologia</p>	
<p><i>1. Cele kształcenia</i></p>	<p>Celem kształcenia w ramach przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> – zapoznanie z podstawowymi pojęciami i terminami psychologii – rozumienie ujęć i kierunków w psychologii – zapoznanie z prawidłowościami rządzącymi psychiką człowieka – poznanie prawidłowości rozwojowych i osobowościowych człowieka
<p><i>2. Program</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie do współczesnych teorii psychologicznych. 2. Osiągnięcia psychologii stosowanej: <ul style="list-style-type: none"> – psychologia introspekcji, teoria elementów i postaci; – behawioryzm – zalety, wady i zalety; – neobehawioryzm, teorie równowagi, znaczenia, popędów; – psychoanaliza, znaczenie, osiągnięcia; – teoria C. Junga, A. Adlera, K. Horney, E. Froma; – znaczenie ról społecznych i kulturowych w psychoanalizie 3. Teorie osobowości: <ul style="list-style-type: none"> – czynniki kształtujące osobowość; – typy osobowości; – procesy hamowania i pobudzania kory mózgowej; – wybrane elementy metodologii badań. 4. Emocje: <ul style="list-style-type: none"> – teoria lęku, cechy, rodzaje, rozróżnianie obawy i strachu, rola autopsychoterapii; – frustracja, rodzaje przeszkód, zmiany w zachowaniu, mechanizmy obronne, trwałe następstwa; – stres, przyczyny, możliwości zwalczania skutków. 5. Rozwój psychiczny: <ul style="list-style-type: none"> – czynniki wpływające na rozwój psychiczny; – kryteria podziału na okresy rozwojowe; – rodzaje zmian w trakcie rozwoju;

	<ul style="list-style-type: none"> – charakterystyka okresów rozwojowych; – fazy rozwoju psychicznego człowieka dorosłego; – cechy dojrzałości psychicznej. <p>6. Zagadnienia twórczości i zdolności:</p> <ul style="list-style-type: none"> – cechy osobowości twórczej; – typowe zachowania zdolnych; – stymulatory i inhibitory twórczości; – okresy krytyczne; – możliwości wspierania zdolności. <p>7. Psychopatologia:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obszary zainteresowań; – czynności powodujące odstępstwa od normy; – dziedziny i rodzaje zmian, przyczyny zmian. <p>8. Komunikacja interpersonalna:</p> <ul style="list-style-type: none"> – sztuka słuchania, rodzaje i typowe błędy; – nadawanie komunikatów, rodzaje, wady i zalety; – ochrona swoich praw, problemy asertywności; – rodzaje obszarów dotykanych przekraczaniem przestrzeni psychologicznej.
<p>3. <i>Osiągnięcia i wymagania</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć – przedmiot ma charakter wykładowo-seminaryjny ◆ Forma zaliczenia – obecność i aktywny udział w zajęciach, wypełnianie skal i analiz materiałów, zaliczenie egzaminu pisemnego (pytania otwarte z poszczególnych działów).
<p>4. <i>Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i></p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning.</p>
<p>5. <i>Literatura</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Aronson J. E. – Psychologia społeczna, serce i umysł, W-wa, 1998r. 2. Harwas-Napierała B., Trempała J. – Psychologia rozwoju człowieka, W-wa, PWN, 2002r. 3. Matzel G. – Wprowadzenie do psychologii, GWP, Gdańsk, 1999r. 4. Mądrzycki T. – Osobowość jako system rządzący i realizujący plan, GWP, Gdańsk, 1996r. 5. Strelau J. (red.) – Osobowość a ekstremalny stres, W-wa, 2002r. 6. Strelau J. – Psychologia, W-wa, PWN, 2002r. 7. Tyszka T. – Psychologiczne pułapki oceniania i podejmowania decyzji, GWP, Gdańsk, 2001r.

Nazwa przedmiotu:

2. Pedagogika

1. Cele

kształcenia

Celem kształcenia w ramach przedmiotu jest:

- zdefiniowanie zadań Pedagogiki jako nauki
- opis struktury systemu oświaty w Polsce
- przedstawienie roli oświaty w budowaniu poziomów stratyfikacji społecznej
- opis głównych kierunków reform oświatowych w Polsce
- opis wybranych aspektów funkcjonowania systemów edukacyjnych na świecie
- omówienie współczesnych kategorii pojęciowych Teorii wychowania
- przedstawienie relacje między Pedagogiką ogólną a Teorią wychowania
- opis uwarunkowań socjalizacji i wskazanie jej pedagogicznych implikacji
- przedstawienie pojęcia programu szkolnego oraz opisać modele konstruowania szkolnych programów nauczania
- scharakteryzować szkolne środowisko ucznia oraz omówić pedagogiczne uwarunkowania funkcjonowania w klasie szkolnej
- opisać uwarunkowania roli zawodowej nauczyciela oraz wskazać kluczowe obszary jego rozwoju zawodowego

2. Program

1. Pedagogika jako nauka – orientacje badawcze w Pedagogice

- różnice definicyjne – relacje między pedagogiką a teorią wychowania
- miejsce Pedagogiki wśród innych dyscyplin naukowych
- Pedagogika i subdyscypliny z nią współdziałające

2. Współczesne kategorie pojęciowe Teorii wychowania

- rola i znaczenie kulturowego kontekstu wychowania (sens pojęcia ambiwalencji w pedagogice)
- decentracja jako przykład włączania podmiotu w spektrum funkcjonowania społecznego
- kształtowanie tożsamości jako kluczowego pojęcia w Pedagogice i w Teorii wychowania

3. Struktura systemu szkolnego w Polsce

- polski system oświatowy - struktura, funkcje i zależności
- regulacje prawne funkcjonowania oświaty w polsce
- struktura kierowania i nadzoru w polskim systemie oświaty – organy nadzorujące, prowadzące i wspomagające
- instytucje współzależne i współpracujące ze szkolnictwem

4. Przemiany polskiego systemu edukacyjnego

- wpływ transformacji ustrojowej na stan polskiego szkolnictwa
- kulturowe, techniczne i społeczne uwarunkowania przemian edukacyjnych
- reformy polskiego systemu edukacyjnego
- procesy europejskie w oświacie

5. Zarządzanie zmianą i innowacyjność w oświacie

- innowacyjność programowa w kształceniu (indywidualizacja programów, modernizacja i aktualizacja treści kształcenia, programy autorskie, eksperymenty pedagogiczne)
- źródła zmian i innowacji
- zasoby ludzkie, infrastrukturalne i materialne, finansowe jako czynniki warunkujące innowacyjność w edukacji
- zmiany organizacji pracy edukacyjnej i metodyki kształcenia

6. Praca nauczyciela

- rozwój zawodowy nauczyciela (rola zawodowa nauczyciela i jej uwarunkowania, stopnie awansu zawodowego, kryteria sukcesu zawodowego nauczycieli)
- kompetencje nauczyciela – kryteria oceny jakości pracy nauczycielskiej
- indywidualne style pracy nauczycieli – tworzenie własnych koncepcji pedagogicznych na podstawie krytycznej refleksji nad aktualnym stanem wiedzy
- tworzenie projektów i planów własnego rozwoju zawodowego
- budowanie autorytetu nauczyciela-pedagoga
- kwalifikacje nauczycieli a poziom nauczania
- wsparcie nauczyciela w pracy dydaktyczno – wychowawczej

7. Rola szkoły w procesie socjalizacji

- współczesne wzorce kultury (rekonstrukcja pojęcia wolności podmiotu; kryzys autorytetu; funkcje kultury upozorowania i naśladownictwa; kult ciała i szybkiego życia)
- rola i znaczenie środowiska społecznego ucznia
- socjalizacyjny kontekst komunikacji w klasie szkolnej
- dyscyplina i ład jako elementy wychowujące kultury szkoły
- współpraca instytucji wychowujących
- społeczne mechanizmy wzbudzania motywacji edukacyjnej

	<p>8. Funkcje i znaczenie programu szkolnego</p> <ul style="list-style-type: none"> – program szkolny – ustalenia definicyjne, składniki programu szkolnego – koncepcje konstruowania programów edukacyjnych – rola programu szkolnego w stymulowaniu rozwoju ucznia – psychospołeczne uwarunkowania budowy programów nauczania (paradygmat humanistyczny; paradygmat behawiorystyczny; paradygmat konstruktywistyczny) – realizacja programów nauczania a sukces edukacyjny ucznia – program szkolny i jego realizacja w budowaniu społeczeństwa wiedzy <p>9. Rola i funkcje szkolnych systemów oceniania</p> <ul style="list-style-type: none"> – pedagogiczne implikacje oceniania szkolnego – relatywizm oceniania jako konsekwencja niepowodzeń szkolnych ucznia – znaczenie oceniania wewnątrzszkolnego w procesie rozwoju ucznia – waga konwencjonalnych i niekonwencjonalnych modeli oceniania osiągnięć szkolnych (testy różnicujące i kryterialne; koncept portfolio; drama) <p>10. Trudności wychowawcze a zmiany społeczno – kulturowe</p> <ul style="list-style-type: none"> – przyczyny trudności wychowawczych – uwarunkowania agresji interpersonalnej w szkołach – sposoby radzenia sobie z agresywnymi zachowaniami uczniów i nauczycieli – modele wsparcia pedagogicznego – rola i znaczenie diagnostyki psychologiczno-pedagogicznej w rozwiązywaniu sytuacji trudnych – znaczenie programów prewencyjnych w przeciwdziałaniu zjawiskom patologicznym w szkole
<p>3. <i>Osiągnięcia i wymagania</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Wymagana jest frekwencja na zajęciach z dopuszczeniem dwóch nieobecności. Słuchacz ma przygotować prezentację związaną z jednym z problemów poruszanych na zajęciach oraz napisać pracę (esej) na temat związany z pracą nauczyciela. ◆ Egzamin w formie pisemnej.
<p>4. <i>Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i></p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning.</p>
<p>5. <i>Literatura</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Brzezińska A., Społeczna psychologia rozwoju, Warszawa 2002 2. Godzic W, Telewizja jako kultura, Kraków 2002

3. Gurycka A., Błąd w wychowaniu, Warszawa 1990
4. Gutek G. L. Filozoficzne i ideologiczne podstawy edukacji, Gdańsk 2003
5. J. Rutkowiak(red.), Odmiany myślenia o edukacji, Kraków 1996
6. Kluczowe problemy edukacji w Europie; Raport I – Zawód nauczyciela w Europie: profil, wyzwania, kierunki zmian Eurydyce, 2002
7. Klus – Stańska D., Konstruowanie wiedzy o szkole, Olsztyn 2000
8. Kruszewski K. i Konarzewski K. red.nauk. (2005), Sztuka Nauczania t. 1 Czynności nauczyciela i t. 2 Szkoła; Podręcznik akademicki; Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN;
9. Kupisiewicz Cz., (1985), Paradygmaty i wizje reform oświatowych; Warszawa, PWN
10. Kupisiewicz Cz., (2000), Dydaktyka ogólna; Warszawa: Oficyna Wydawnicza Graf Punkt;
11. Kwieciński Z., Socjopatologia edukacji, Warszawa 1992
12. Kwieciński Z., Śliwerski B., (red), Warszawa, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2005
13. Meighan R., Barton L., Walker S., Kwieciński Z. red. nauk.(1993), Socjologia edukacji; Toruń: Uniwersytet Mikołaja Kopernika;
14. Metzger H., Tożsamość w podróży. Wielokulturowość w kształtowaniu tożsamości jednostki, Poznań 2002
15. Mieszalski S., (1997), O przymusie i dyscyplinie w klasie szkolnej; Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
16. Mietzel G., Psychologia kształcenia, Gdańsk 2002
17. Nalaskowski A., Widnokreghi edukacji, Kraków 2002
18. Niemierko B., Ocenianie szkolne bez tajemnic, Warszawa 2002
19. Pedagogika – podręcznik akademicki, t. 1 i t. 2
20. Reforma systemu edukacji (wyd. MEN), Warszawa 1998
21. Tarnowski J., Jak wychowywać, Warszawa 1993
22. Walker D. F., Solis J., F., Program I cele kształcenia, Warszawa 2000
23. Witkowski L., Edukacja wobec sporów o (po)nowoczesność, Warszawa 1998

Nazwa przedmiotu:

3. Dydaktyka przedmiotów zawodowych I

<p>1. <i>Cele kształcenia</i></p>	<p>Celem kształcenia w ramach przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none">-zapoznanie studentów ze strukturą pojęciową i interdyscyplinarnym charakterem dydaktyki ogólnej i dydaktyki przedmiotów zawodowych.-kształtowanie kompetencji kluczowych, niezbędnych w zawodzie nauczyciela przedmiotów zawodowych.-dostarczenie wiedzy na temat procesu nauczania-uczenia się,-rozwijanie umiejętności operowania zdobytą wiedzą-rozwijanie umiejętności interpersonalnych i komunikacyjnych
<p>2. <i>Program</i></p>	<ol style="list-style-type: none">1. Cele nauczania i uczenia się przedmiotów technicznych.<ul style="list-style-type: none">– określanie celów nauczania.– formułowanie celów edukacyjnych (ogólnych i operacyjnych)– taksonomie celów kształcenia.– ocena wyników ukierunkowana na cel nauczania.2. Treści programu nauczania przedmiotów zawodowych.<ul style="list-style-type: none">– struktura wiedzy przedmiotowej– nauczanie i uczenie się pojęć, zasad i faktów– nauczanie i uczenie się problemowe3. Proces kształcenia<ul style="list-style-type: none">– gnoseologiczne podstawy procesu kształcenia– ogniwa procesu nauczania-uczenia się4. Zasady kształcenia<ul style="list-style-type: none">– geneza zasad nauczania– podział zasad nauczania– znaczenie zasad w praktyce szkolnej5. Kształcenie wielostronne<ul style="list-style-type: none">– przedmiot kształcenia wielostronnego– przesłanki fizjologiczne i psychologiczne kształcenia wielostronnego– wpływ kształcenia wielostronnego na rozwój postaw twórczych uczniów6. Metody nauczania<ul style="list-style-type: none">–klasyfikacja metod nauczania–metody asymilacji wiedzy–metody samodzielnego dochodzenia do wiedzy–metody waloryzacyjne–metody praktyczne7. Środki dydaktyczne

- struktura środków dydaktycznych
- nowe technologie w nauczaniu
- projektowanie środowiska materialnego lekcji
- 8. Funkcje podręczników szkolnych
 - struktura podręczników
 - formy podręczników szkolnych
 - funkcje podręczników
- 9. Organizacyjne formy kształcenia
 - systemy kształcenia
 - typy i struktura lekcji
 - organizacja pracy uczniów na lekcji
 - rodzaje prac domowych i sposoby jej kontroli
- 10. Pomiar osiągnięć szkolnych
 - ewaluacja analityczna
 - narzędzia sprawdzania i oceniania
 - analiza wyników
 - obiektywizm sprawdzania i oceniania osiągnięć szkolnych uczniów
 - zasady i prawidłowości oceniania społeczno-wychowawczego
 - dokumentowanie przebiegu lekcji
- 11. Indywidualizacja kształcenia.
 - metody diagnozowania zdolności
 - szkolne formy pracy z uczniem zdolnym
 - indywidualizacja kształcenia ze względu na ucznia
 - indywidualizacja kształcenia ze względu na nauczyciela
- 12. Metoda projektów
 - historia metody projektów
 - metoda projektów jako „otwarta forma nauczania”
 - konstytutywne cechy metody
 - fazy realizacji projektu interdyscyplinarnego
- 13. Uwarunkowania powodzeń i niepowodzeń szkolnych
 - czynniki wpływające na klimat społeczny szkoły
 - determinanty powodzenia szkolnego ucznia
 - przyczyny niepowodzeń szkolnych
 - etiologia i fazy niepowodzenia szkolnego
 - rodzaje niepowodzeń szkolnych
 - strategie zapobiegania niepowodzeniom szkolnym
- 14. Nauczyciel – osobowość i styl pracy
 - interakcje w klasie szkolnej
 - strategie nauczycielskie i strategie uczniowskie
 - personalne czynniki sytuacji dydaktycznej
- 15. Psychologiczne i socjologiczne aspekty nauczania

	przedmiotów technicznych
3. <i>Osiągnięcia i wymagania</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć - wykład, ćwiczenia oraz wybrane zajęcia w formie e-learning ◆ Forma zaliczenia – egzamin.
4. <i>Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i>	Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning.
5. <i>Literatura</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Arends R.: Uczymy się nauczać, WSiP 1994. 2. Brejnak A.: Metoda projektów w kształceniu zawodowym. Zeszyt nr 20 CODN 3. Fenstermacher G.D., Soltis J.F.: Style nauczania. WSiP 2000. 4. Janowski A.: Uczeń w teatrze życia szkolnego. WSiP 1989. 5. Kruszewski, K. Konarzewski K. (red.): Sztuka nauczania, PWN 1993. 6. Kupisiewicz Cz.: Dydaktyka ogólna, GRAF PUNKT 2000. 7. Melezinek A. Pedagogika inżynierska. Metodologia nauczania techniki. Wydawnictwo Politechniki Śląskiej 2004. 8. Niemierko B.: Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki. Wydawnictwa akademickie i Profesjonalne 2007. 9. Niemierko B.: Miedzy oceną szkolną a dydaktyką. Bliżej dydaktyki. WSiP 1997. 10. Okoń W. Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej. Wyd. „Żak” 1996. 11. Szlosek F.: Wstęp do dydaktyki przedmiotów zawodowych. Radom 1995.

<i>Nazwa przedmiotu:</i>	
4. Dydaktyka przedmiotów zawodowych II - Metodyka nauczania technologii informacyjnych	
1. <i>Cele kształcenia</i>	<p>Celem kształcenia w ramach przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> – dostarczenie wiedzy oraz ram pojęciowych do lepszego zrozumienia, odnajdywanie sensu i szans w ciągle zmieniającym się świecie współczesnych technologii informacyjno-komunikacyjnych. – wykorzystywanie nowoczesnych technologii informacyjnych w projektowaniu celów oraz budowaniu środowiska dydaktycznego i wychowawczego placówek edukacyjnych. – dostrzeganie miejsca mediów informacyjnych w zabawie i kulturze popularnej jako szansy nabywania nowych

	kompetencji i umiejętności.
<i>2. Program</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Media i technologie informacyjne w kształceniu. Stosowanie mediów a modyfikacje procesu dydaktycznego. 2. Konsekwencje edukacyjne interakcji starych i nowych mediów. Wybrane problemy komunikacji niewerbalnej. 3. Technologie informacyjne a dynamika nowoczesności: lokalizacja a globalizacja, transformacja życia codziennego. Komunikowanie a rozwój społeczny. 4. Nowa kultura społeczeństwa informacyjnego a kultura społeczeństwa przemysłowego. 5. Systemy informacyjne i komunikowanie masowe a systemy społeczne. Informacje, opinia publiczna i komunikacja polityczna. 6. Wizualność współczesnej kultury. Język nowych mediów. Działanie i organizacja mediów informacyjnych. 7. Technologie informacyjno-komunikacyjne w warunkach koncentracji rynku. 8. Media i technologie informacyjne a manipulacja społeczna. 9. Technologie informacyjne a przemiany w metodologii badań jakościowych i ilościowych. Wybrane narzędzia informatyczne do przetwarzania i analizy danych numerycznych. 10. Wybrane problemy terminologii technologii informacyjnych. 11. Internet i jego zagrożenia. Licencje i ochrona danych. 12. Zastosowania grafiki komputerowej. Wybrane problemy prezentacji graficznej danych. 13. Komputerowe projektowanie, realizacja i montaż zawartości multimedialnej dla potrzeb kształceniowych 14. Przetwarzanie materiałów cyfrowych audio, wideo i foto dla potrzeb dydaktycznych
<i>3. Osiągnięcia i wymagania</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć - ćwiczenia w pracowni komputerowej, wybrane zajęcia w formie konwersatorium oraz e-learningu. Trzy moduły programowe i 2-3 osoby prowadzące zajęcia. ◆ Forma zaliczenia - samodzielne opracowanie projektów dydaktycznych i wychowawczych z wykorzystaniem wybranych technologii informacyjnych, opracowanie prezentacji multimedialnej, przetwarzanie komputerowe powierzonych materiałów cyfrowych.
<i>4. Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i>	Dostęp do pracowni komputerowej na wybrane zajęcia, pakiety programowe do gromadzenia, przetwarzania i analizy danych numerycznych, tekstowych, graficznych, fotograficznych, filmowych oraz audio i wideo. Dostęp do cyfrowych urządzeń

	rejestrujących materiały foto, wideo, audio, itd. Dostęp do systemu e-learnig.
<i>5. Literatura</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Józef Bednarek, Multimedia w kształceniu, Wydawnictwo Naukowe PWN S.A., Warszawa 2006 2. Anthony Giddens, Nowoczesność i tożsamość. „Ja” i społeczeństwo w epoce późnej nowoczesności, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002. 3. Tomasz Goban-Klas, Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1999. 4. Henry Jenkins, Kultura konwergencji. Zderzenie starych i nowych mediów, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne WSiP S.A., Warszawa 2006 5. Lev Manovich, Język nowych mediów, Wydawnictwo Akademickie i Profesjonalne WSiP S.A., Warszawa 2006 6. Denis McQuail, Teorie komunikowania masowego, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2007. 7. Piotr Sztompka, Socjologia wizualna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2006. 8. John B. Thompson, Media i nowoczesność. Społeczna teoria mediów, Wydawnictwo Astrum, Wrocław 2001. 9. Lech W. Zacher, Transformacje społeczeństw od informacji do wiedzy, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2007 10. Dokumentacja i instrukcje fabryczne wybranych pakietów programowych 11. Autorskie prezentacje wykładowców, specjalistyczne czasopisma, materiały internetowe i opracowania prowadzących, dokumenty filmowe,

Nazwa przedmiotu:

5. Dydaktyka przedmiotów zawodowych III- Techniki multimedialne w dydaktyce przedmiotów zawodowych

<p><i>1. Cele kształcenia</i></p>	<p>Nadrzędnym celem przedmiotu jest wyposażenie studenta w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu technik multimedialnych. W grupie celów szczegółowych znalazły się następujące cele:</p> <ul style="list-style-type: none">– opis podstawowych elementów systemu multimedialnego– zapoznanie z technologiami i narzędziami realizacji systemów multimedialnych– zapoznanie z urządzeniami do optycznego przetwarzania informacji,– zapoznanie z urządzeniami do prezentacji multimedialnych– zapoznanie słuchaczy z definicją i podstawowymi parametrami obrazu oraz dźwięku,– zapoznanie z technikami zapisu oraz przetwarzania obrazu i dźwięku,– omówienie popularnych aplikacji służących do rejestracji oraz przetwarzania materiału dźwiękowego i wideo,– zapoznanie z narzędziami służącymi do tworzenia animacji komputerowych.– przedstawienie praktycznych realizacji i zastosowań systemów komunikacji multimedialnej
<p><i>2. Program</i></p>	<ol style="list-style-type: none">1. Zastosowania animacji komputerowej.2. Definicja systemu multimedialnego3. Systemy komunikacji multimedialnej4. Reprezentacja danych audio i video<ul style="list-style-type: none">– parametry obrazu i dźwięku,– urządzenia do optycznego przetwarzania informacji,– urządzenia do prezentacji zgromadzonej informacji,– urządzenia do zapisu i odtwarzania dźwięku.5. Aplikacje do rejestracji oraz obróbki obrazu i dźwięku,6. Podstawowe techniki wykorzystywane do zapisu i obróbki materiału audio oraz wideo,7. Techniki kompresji sygnałów8. Systemy dostępu do usług multimedialnych9. Narzędzia do realizacji systemów multimedialnych

<p>3. <i>Osiągnięcia i wymagania</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć – wykład i zajęcia laboratoryjne, duży nacisk kładziony jest na praktyczne opanowanie przez słuchacza omawianych zagadnień. Istotnym elementem prowadzonych zajęć jest osiągnięcie umiejętności samodzielnego tworzenia prezentacji multimedialnych. ◆ Forma zaliczenia - dwa sprawdziany: jeden o charakterze teoretycznym w formie testu, drugi o charakterze praktycznym (samodzielne wykonanie projektu dydaktycznej prezentacji multimedialnej).
<p>4. <i>Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i></p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning.</p>
<p>5. <i>Literatura</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tomasz Ogrodnik, „Archiwizatory dla każdego. Wydanie III”, Wydawnictwo Helion, Gliwice 1995 2. Bartosz Danowski, „ABC nagrywania płyt CD”, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2002 3. David D. Busch, „Fotografia cyfrowa i obróbka obrazu. Wprowadzenie”, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2002 4. William von Mobius, „Magia sygnału”, Wydawnictwo Helion, Gliwice 1997 5. Anthony Bolante, „Po prostu Premiere 6”, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2002 6. Piotr Wysoki, „3D Studio MAX. Matrix - jak to zrobić?”, Wydawnictwo Helion, Gliwice 2001 7. Z. Hulicki, „Systemy komunikacji multimedialnej” Wydawnictwo FPT Kraków 1998 8. B. Steinbrink, „Multimedia. U progu technologii XXI wieku” Wrocław 1993

<p><i>Nazwa przedmiotu:</i> 6. Emisja głosu</p>	
<p><i>1. Cele kształcenia</i></p>	<p>Nadrzędnym celem przedmiotu jest wyposażenie studenta w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną z zakresu emisji głosu to znaczy wytwarzania i wydobywania głosu na zewnątrz w akcie mowy i śpiewu. W grupie celów szczegółowych znalazły się następujące cele</p> <ul style="list-style-type: none"> – uświadomienie studentom optymalnych pod względem skuteczności i wysiłku sposobów mówienia (oddychanie, tworzenie głosu i jego emisja) – zapoznanie z budową i funkcjonowaniem narządu głosowego w czasie fonacji – profilaktyka chorób głosu – poprawność artykulacyjna i fonetyczna – uwrażliwianie na piękno polszczyzny mówionej (modulacja i intonacja, frazowanie retoryczne)
<p><i>2. Program</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Budowa i funkcjonowanie motorycznej części aparatu głosowego <ul style="list-style-type: none"> – układ oddechowy generatorem dźwięku – budowa narządu oddechowego – techniki oddychania (prawidłowy i zaburzony tor oddechowy) – ćwiczenia usprawniające aparat oddechowy. 2. Aparat fonacyjny- budowa i podstawowe funkcje <ul style="list-style-type: none"> – krtani źródłem dźwięku, – budowa i funkcje głosotwórczej części narządu głosu – ćwiczenia usprawniające aparat fonacyjny 3. Rezonatory amplifikatorami powstawania dźwięku <ul style="list-style-type: none"> – górne i dolne jamy rezonacyjne – barwa dźwięku – rodzaje rezonansu, – rezonans a rejestry dźwięków – ćwiczenia w celu uzyskania rezonansu i wyrównania rejestrów 4. Teorie powstawania głosu <ul style="list-style-type: none"> – akustyczne podstawy głosu – dźwięk jako podstawowe zjawisko akustyczne – głos ludzki jako podstawowy instrument muzyczny 5. Klasyfikacja głosów ludzkich z uwzględnieniem różnorodnych kryteriów <ul style="list-style-type: none"> – ogólna systematyka głosów

	<ul style="list-style-type: none"> – głosy żeńskie, męskie, dziecięce 6. Budowa i funkcjonowanie aparatu artykulacyjnego <ul style="list-style-type: none"> – narządy artykulacyjne (język, wargi, podniebienie, żuchwa) – systematyka podstawowych błędów artykulacyjnych – ćwiczenia usprawniające aparat artykulacyjny – ćwiczenia dykcyjne 7. Patologie głosu <ul style="list-style-type: none"> – choroby głosu i ich etiologia – badanie foniatryczne – choroby głosu a choroby zawodowe 8. Zasady poprawnej wymowy polskiej <ul style="list-style-type: none"> – klasyfikacja głosek polskich (wymowa samogłosek i spółgłosek) – wymowa głosek nosowych – upodobnienia wewnątrz i międzywyrazowe 9. Czynniki prozodyczne mowy
<p><i>3. Osiągnięcia i wymagania</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ .Forma zajęć – przedmiot ma charakter wykładowo-ćwiczeniowy, dzięki czemu duży nacisk kładziony jest na praktyczne opanowanie przez słuchacza omawianych zagadnień. Wszystkie zagadnienia teoretyczne poparte są stosownymi ćwiczeniami emisyjnymi wykonywanymi przez słuchacza. Istotnym elementem prowadzonych zajęć jest osiągnięcie autokontroli, świadomości wytwarzania i wydobywania głosu na zewnątrz w akcie mówienia i śpiewu ◆ Forma zaliczenia - dwa sprawdziany: jeden o charakterze teoretycznym w formie testu, drugi o charakterze praktycznym (zadania emisyjne, które słuchacz samodzielnie wykonuje).
<p><i>4. Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i></p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint</p>
<p><i>5. Literatura</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Antos D., Demel G., Styczek I. Jak usuwać seplenienie i inne wady wymowy, Warszawa 1978 2. Balejko A., Jak usuwać wady wymowy. Porady dla nauczycieli i rodziców, Białystok 1992 3. Błachnio K. Wybrane zagadnienia z metodyki logoterapii. Podręczny słownik terminów specjalistycznych używanych w logopedii, Warszawa 1989 4. Błachnio K., Vademecum logopedyczne, Poznań 2002. 5. Chmielewska E., Zabawy logopedyczne i nie tylko, Poradnik dla nauczycieli i rodziców, Kielecka Oficyna Wydawnicza MAC, Kielce 1995

	<p>6. Demel G., Minimum logopedyczne nauczyciela przedszkola, WSIP, Warszawa 1994</p> <p>7. Demel G., Elementy logopedii, WSIP, Warszawa 1987</p> <p>8. Dołęga Z., Promowanie rozwoju mowy w okresie dzieciństwa – prawidłowości rozwoju, diagnozowanie i profilaktyka, Katowice 2003.</p> <p>9. Frydrychowicz S., Proces mówienia. Wybrane psychologiczne akty na przykładzie interpretacji zdania niejednoznacznego, Poznań 1999.</p> <p>10. Gałkowski T., Jastrzębowska G. (red.), Logopedia t. 1, t.2, Opole 2003.</p> <p>11. Jastrzębowska G., podstawy teorii i diagnozy logopedycznej, Opole 1998.</p> <p>12. Kania J. T., Szkice logopedyczne, Warszawa 1982</p> <p>13. Minczakiewicz E. M., Mowa, Rozwój, Zaburzenia, Terapia, Kraków 1997.</p> <p>14. Przybysz-Piwkowa M. Jak pomóc dziecku z trudnościami w komunikacji werbalnej w poznawaniu morfologii języka, Gdańsk 1993</p> <p>15. Roślowski B. Słuch fonemowy i fonetyczny – teoria i praktyka, Gdańsk 1991</p> <p>16. Wójtowiczowa J., O wychowaniu językowym (Zbiór artykułów dla rodziców i nauczycieli), Warszawa 1997</p> <p>17. Tarasiewicz B.,: Mówię i śpiewam świadomie ,. Podręcznik do nauki emisji głosu ,. Kraków 2003.</p> <p>18. Toczyńska B., Łamańce z dedykacją czyli makaka ma Kama. Logopedia dla logopedów, nauczycieli, młodzieży szkół średnich, studentów szkół artystycznych, Gdańsk 2003.</p>
--	---

<i>Nazwa przedmiotu</i>	
7. Zarządzanie szkołą i techniki komputerowe w zarządzaniu	
<i>1. Cele kształcenia</i>	<p>Celem przedmiotu jest :</p> <ul style="list-style-type: none"> – kształtowanie kompetencji kluczowych, niezbędnych w zawodzie nauczyciela oraz pełnieniu funkcji kierowniczych. – rozwijanie umiejętności interpersonalnych i komunikacyjnych – wskazanie sposobów efektywnego wdrażania systemów informatycznych w placówce oświatowej – przedstawienie możliwości wykorzystania komputerów w zarządzaniu,
<i>2. Program</i>	1. Zarządzanie szkołą

	<ul style="list-style-type: none"> – podstawy prawa oświatowego – zadania organu prowadzącego i organu nadzoru – finansowanie placówek oświatowych i gospodarka finansami – bezpieczeństwo w szkole – prowadzenie dokumentacji szkolnej – nadzór pedagogiczny – kompetencje organów szkoły – pomiar efektywności pracy szkoły – zarządzanie personelem <p>2. Technologia informacyjna i komunikacyjna w nowoczesnej szkole</p> <ul style="list-style-type: none"> – komputerowe wspomaganie pracy sekretariatu – technologia informacyjna w bibliotece szkolnej <p>3. Internet w dydaktyce i w zarządzaniu</p> <ul style="list-style-type: none"> – rola internetu w kreowaniu wizerunku szkoły – promocja placówki <p>4. Wykorzystanie oprogramowania MsOffice w pracy dyrektora szkoły</p> <ul style="list-style-type: none"> – tworzenie złożonych pism, sprawozdań, opracowań – wykonywanie zestawień, tabel, wykresów – dokumentacja i prezentacja osiągnięć placówki <p>5. Programy wspomagające zarządzanie</p> <p>6. Komputer w dydaktyce</p>
<p><i>3. Osiągnięcia i wymagania</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć – wykład i zajęcia praktyczne. ◆ Forma zaliczenia – udział w zajęciach, przedstawienie prac zaliczeniowych.
<p><i>4. Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i></p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint</p>
<p><i>5. Literatura</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tołwińska-Królikowska E Autoewaluacja w szkole. Wyd.CODN Warszawa 2002 2. Durda M.; Maciejewska J Jak badać i podnosić jakość szkoły. Wyd. eMPI2 Poznań 2002 3. Nalaskowski S.: O kierowaniu szkołą. Wyd Impuls Kraków 2001 4. Pasek A.: Nadzór pedagogiczny czyli jak dyrektor placówki oświatowej może skutecznie i twórczo sprawować nadzór

	<p>pedagogiczny. Wyd. Bea Toruń 2004</p> <p>5. Pielachowski J.: Organizacja i zarządzanie oświatą i szkołą. Poradnik dla dyrektorów szkół oraz pracowników organów prowadzących i nadzorujących szkoły. Wyd..eMPi² Poznań 2004</p> <p>6. Joanna M. Michalak: Przywództwo w szkole. Kraków 2006</p> <p>7. Krzemień E. Wodniak R.- Techniki komputerowe w zarządzaniu jakością- analiza badań –Zarządzanie przedsiębiorstwem nr1/2004</p> <p>8. Dyrektor szkoły-miesięcznik kadry kierowniczej oświaty</p>
--	---

<p><i>Nazwa przedmiotu:</i></p> <p>8. Praktyki pedagogiczne</p>	
<p>1. Cele kształcenia</p>	<p>W trakcie studiów podyplomowych słuchacz realizuje 150 godzin praktyki pedagogicznej.</p> <p>Celem praktyk pedagogicznych jest :</p> <ul style="list-style-type: none"> – poznanie organizacji pracy różnych typów szkół i placówek, w szczególności tych, w których absolwenci mogą znaleźć zatrudnienie; – nabycie umiejętności planowania, prowadzenia i dokumentowania zajęć; – nabycie umiejętności prowadzenia obserwacji zajęć i jej dokumentowania; – nabycie umiejętności analizy pracy nauczyciela i uczniów podczas wspólnego omawiania praktyk przez opiekunów praktyk i słuchaczy; – nabycie umiejętności analizowania własnej pracy i jej efektów oraz pracy uczniów.
<p>2. Program</p>	<p>Praktyki pedagogiczne są organizowane w różnych typach szkół i placówek, a obowiązkowo w tych, do pracy, w których absolwent studiów uzyskuje kwalifikacje.</p> <p>W trakcie praktyk słuchaczowi zapewnia się następujące formy aktywności: wizyty w szkołach i placówkach, obserwowanie zajęć, asystowanie nauczycielowi prowadzącemu zajęcia, prowadzenie zajęć wspólnie z nauczycielem, samodzielne prowadzenie zajęć, planowanie i omawianie zajęć prowadzonych przez siebie i innych, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 30% - hospitowanie lekcji i poznawanie specyfiki placówki

	<ul style="list-style-type: none"> – 40%- samodzielne prowadzenie zajęć – 15%- opracowanie i przeprowadzenie z uczniami projektu edukacyjnego, wychodzącego poza ramy jednej lekcji – 15%- planowanie pracy, samodzielne przygotowanie scenariuszy lekcji i omawianie przeprowadzonych zajęć z opiekunem praktyk z ramienia uczelni i szkoły <p>(Według standardów zajęcia prowadzone przez studenta powinny stanowić co najmniej 30 % czasu przeznaczanego w programie studiów na praktyki pedagogiczne.</p> <p>W trakcie praktyk pedagogicznych co najmniej 30 godzin zajęć powinno być realizowane w powiązaniu z kształceniem w zakresie psychologii i pedagogiki).</p>
<p>3. Osiągnięcia i wymagania</p>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Warunki odbywania praktyk pedagogicznych: <ul style="list-style-type: none"> – student zobowiązany jest do odbycia praktyki w terminie wyznaczonym przez uczelnię oraz zaliczenia jej w terminie nie dłuższym niż dwa tygodnie po jej zakończeniu. – bezpośrednim przełożonym studenta w czasie praktyki jest nauczyciel-opiekun z ramienia szkoły. – praktyka odbywa się w oparciu o plan praktyk, tygodniowy rozkład zajęć nauczyciela-opiekuna oraz szczegółowy harmonogram zajęć studenta opracowany przez nauczyciela-opiekuna. – student uczestniczy w charakterze asystenta nauczyciela-opiekuna we wszystkich przejawach życia szkoły. – student przestrzega przepisów dyscypliny pracy, bhp i tajemnicy służbowej. – nieobecność praktykanta na zajęciach może być usprawiedliwiona tylko w przypadku choroby (zwolnienie lekarskie) ◆ Udział studenta w zajęciach objętych praktykami pedagogicznymi jest dokumentowany. Praktyki pedagogiczne podlegają ocenie z uwzględnieniem opinii opiekuna praktyk w szkole. ◆ W przypadku osób zatrudnionych w placówkach oświatowych praktykę zalicza się na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu (forma , czas zatrudnienia) oraz opinii opiekuna stażu lub dyrektora placówki na temat przebiegu pracy pedagogicznej.

Przedmioty kształcenia kierunkowego i informatycznego dla kierunku
„Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy i ergonomia”

<i>Nazwa przedmiotu</i>	
1. Prawna ochrona pracy w Polsce	
<i>1. Cele kształcenia</i>	<p>Celem kształcenia w ramach przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie z systemem ochrony pracy w Polsce jego relacjami z wymaganiami Unii Europejskiej, - poznanie obowiązków pracodawców oraz obowiązków i praw pracowników w dziedzinie bhp - zapoznanie z zakresem zadań i uprawnień służby bhp - poznanie uprawnień i zadań organów nadzoru nad warunkami pracy, - poznanie procedur postępowań powypadkowych oraz procedur monitorowania chorób zawodowych, - poznanie ekonomicznych aspektów ochrony pracy
<i>2. Program</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. System ochrony pracy w Polsce 2. Wymagania wynikające z dyrektyw Unii Europejskiej oraz umów porozumień międzynarodowych w zakresie bezpieczeństwa i ochrony pracy 3. Obowiązki pracodawcy oraz osób kierujących pracownikami w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy 4. Obowiązki i prawa pracownika w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy 5. Ochrona pracy kobiet i młodocianych 6. Nadzór nad warunkami pracy (PIP, PIS, UDT, PZH, PSP, in.) 7. Regulacje prawne w zakresie wypadków przy pracy, chorób zawodowych oraz pracy w warunkach uciążliwych i szkodliwych 8. Ocena i certyfikacja wyrobów w zakresie zgodności z wymaganiami BHP 9. Ekonomiczne aspekty ochrony pracy <ul style="list-style-type: none"> - koszty wypadków i absencji chorobowych - koszty świadczeń wypadkowych i chorobowych - koszty działań profilaktycznych - koszty ubezpieczeń
<i>3. Osiągnięcia i wymagania</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć – wykład, ćwiczenia ◆ Forma zaliczenia - egzamin testowy

<p>4. <i>Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i></p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint,</p>
<p>5. <i>Literatura</i></p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Tom 1. Prawna ochrona pracy. CIOP-PIB, Warszawa 2007 2. Rączkowski B.: BHP w praktyce, Gdańsk 2009, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, 3. M. Gałuszka, W. Langer: Wypadki nie tylko przy pracy, Tarnobrzeg – Radom 1999, Tarbonus, 4. M. Gersdorf, K. Rączka, J. Skoczyński: Kodeks pracy. Komentarz, Warszawa 2002, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis. 5. J. Piątkowski :Prawo stosunku pracy w teorii i praktyce, Toruń 2006, wyd. Dom Organizatora 6. R. Henczel, J. Maciejewska: Podstawowe dokumenty Rady Europy, Wydawnictwo Naukowe SCHOLASR 1997, 7. J. Jończyk: Prawo zabezpieczenia społecznego, Zakamycze 2001, 8. Kodeks pracy. Komentarz, pod redakcją B. Wagner, Gdańsk 2004, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, 9. T. Nycz: Konstytucyjne gwarancje bezpiecznych i higienicznych warunków pracy, Kraków – Tarnobrzeg 2000, Tarbonus, 10. M. Świątkowski: Bezpieczeństwo i higiena pracy, Kraków 2003, Universitas, 11. M. Świątkowski: Komentarz do Kodeksu pracy, Kraków 2002, Universtias. 12. T. Wyka: Ochrona zdrowia i życia pracownika jako element treści stosunku pracy, Warszawa 2003, Difin,

Nazwa przedmiotu

2. Ergonomia i ergonomiczne projektowanie stanowisk pracy

1. Cele kształcenia

Celem przedmiotu jest:

- przedstawienie celów, zadań i metod ergonomii,
- poznanie zasad prawidłowej organizacji stanowiska pracy,
- nabycie umiejętności formułowania założeń ergonomicznych w procesach projektowania,
- poznanie prawidłowości rządzące diagnozą ergonomiczną i jej metodologicznymi podstawami,
- zapoznanie z celowością, zakresem i metodami ergonomicznej analizy stanowiska pracy,
- wyposażenie w umiejętności ergonomicznej analizy stanowisk pracy
- przedstawienie ekonomicznych i społecznych aspektów ergonomii

2. Program

1. Przedmiot i zadania ergonomii.
 - obszary zainteresowań współczesnej ergonomii,
 - makroergonomia i mikroergonomia
 - ergonomia koncepcyjna i korekcyjna
 - ergonomia a bezpieczeństwo pracy.
2. Diagnoza ergonomiczna stanowisk pracy.
3. Projektowanie ergonomiczne
 - ergonomiczne założenia projektowe
 - ergonomiczne kryteria projektowe
 - antropometria w projektowaniu ergonomicznym
 - komputerowe wspomaganie projektowania ergonomicznego
 - ergonomia jako składnik w cyklu życia produktu
4. Ergonomiczne aspekty organizacji pracy.
 - ergonomia w optymalizacji pracy zmianowej
5. Społeczne i ekonomiczne aspekty ergonomii.

3. Osiągnięcia i wymagania

Forma zajęć – wykład, ćwiczenia, zajęcia laboratoryjne
Forma zaliczenia - egzamin testowy

4. Wyposażenie techniczne i dydaktyczne

Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych, dostęp do systemu e-learning. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint.
Prezentacje multimedialne, filmy, listy kontrolne, atlas antropometryczny.

5. Literatura

1. Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Tom 3. Ergonomia. CIOP-PIB, Warszawa 2007
2. Bugajska J. (red.), Komputerowe stanowisko pracy – aspekty zdrowotne i ergonomiczne, Wyd. CIOP, W-wa, 1997
3. Gedliczka A. i współpracownicy, Atlas miar człowieka. Dane do projektowania i oceny ergonomicznej. CIOP-PIB, Warszawa 2001
4. Górską E., Diagnoza ergonomiczna stanowisk pracy., Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej, 1998
5. Górską E., Tytyk E. Ergonomia i projektowanie ergonomiczne, Wyd Naukowe PWN, W-wa 2001
6. Górską E., Tytyk E. Ergonomia w projektowaniu stanowisk pracy. Materiały pomocnicze do ćwiczeń projektowych, Oficyna Wyd. Politechniki Warszawskiej, 1996
7. Górską E., Ergonomia – projektowanie, diagnoza, eksperymenty, OWPW, W-wa 2002
8. HorstW. (red.): Ergonomia z elementami bezpieczeństwa pracy, Wyd. Pol. Poznańskiej, Poznań 2006
9. Jabłoński J. (red.): Ergonomia produktu, Wyd. Pol. Poznańskiej, Poznań 2006
10. Jasiak A., Misiak A., Makroergonomia i projektowanie makroergonomiczne
11. Konarska M. „Proste metody oceny obciążenia pracą fizyczną: dynamiczną i statyczną”, Bezpieczeństwo Pracy, 1, 1993
12. Koradecka D.(red.), Bezpieczeństwo Pracy i Ergonomia, Wyd. CIOP, W-wa 1997.
13. Kowal E. : Ergonomia w zarządzaniu warunkami pracy, Wyd. Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
14. Kowalski E., Ekonomiczno-społeczne aspekty ergonomii
15. Lewandowski J.,1995, Ergonomia, Materiały do ćwiczeń i projektowania, wyd. Marcus
16. Poradnik CIOP „Ergonomia na stanowiskach pracy z mikrokomputerami”, 1990.
17. Słowikowski J., Metodologiczne problemy projektowania ergonomicznego w budowie maszyn, Wyd. CIOP, W-wa, 2000
18. Tilley A. R., 1993, The Measure of Man and Woman; Human factors in design, Henry Dreyfuss Associates, New York: Watson-Guption Publications

Nazwa przedmiotu

3. Zagrożenia człowieka w środowisku pracy. Rodzaje i klasyfikacja czynników, skutki zagrożeń, profilaktyka.

1. Cele kształcenia

Celem kształcenia w ramach przedmiotu jest:

- zapoznanie z rodzajami i sposobami klasyfikowania czynników zagrożeń w środowisku pracy
- zapoznania z metodami identyfikacji zagrożeń w środowisku pracy
- opis podstawowych czynników zagrożeń mogących wystąpić w środowisku pracy
- opis możliwych skutków występujących zagrożeń
- przedstawienie metod eliminacji lub ograniczania występowania zagrożeń

2. Program

1. Rodzaje i klasyfikacja zagrożeń w środowisku pracy
2. Charakterystyka zagrożeń powodowanych przez:
 - substancje chemiczne i chemiczne zanieczyszczenie powietrza
 - pyły w środowisku pracy
 - zagrożenia mechaniczne i zagrożenia stwarzane przez maszyny produkcyjne
 - drgania mechaniczne i hałas
 - energia elektryczna i elektryczność statyczna
 - pole elektromagnetyczne
 - promieniowanie optyczne, laserowe i jonizujące
 - nieprawidłowe oświetlenie pomieszczeń i stanowisk pracy
 - czynniki biologiczne
 - ciśnienie atmosferyczne
 - mikroklimat zimny i gorący, parametry określające mikroklimat
3. Praca w warunkach szczególnie niebezpiecznych
 - praca pod ziemią i w głębokich wykopach
 - praca na wysokości
 - praca z użyciem materiałów niebezpiecznych
 - praca z urządzeniami wykorzystującymi media pod wysokim ciśnienia

	<p>4. Skutki zagrożeń w środowisku pracy</p> <ul style="list-style-type: none"> - choroby zawodowe - wypadki przy pracy - katastrofy przemysłowe - straty materialne
<i>3. Osiągnięcia i wymagania</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć – wykład połączony z ćwiczeniami w laboratoriach ◆ Forma zaliczenia - egzamin testowy, zaliczenie ćwiczeń
<i>4. Wyposażenie techniczne i dydaktyczne</i>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint.</p> <p>Prezentacje multimedialne, filmy.</p>
<i>5. Literatura</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Tom 4 -12. Zagrożenia mechaniczne. CIOP-PIB, Warszawa 2006/7 2. Uzarczyk A., Zabiegała W.: Charakterystyka czynników szkodliwych i niebezpiecznych w środowisku pracy, Gdańsk 1998, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, 3. Rączkowski B.: BHP w praktyce, Gdańsk 2009, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr,

Nazwa przedmiotu

4. Psychofizjologia człowieka w środowisku pracy

<p>1. Cele kształcenia</p>	<p>Celem kształcenia w ramach przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none">- opis systemu odbioru i przetwarzania informacji ze środowiska pracy oraz system termoregulacji organizmu człowieka,- przedstawienie podstawowych, fizjologicznych mechanizmów umożliwiających wykonywanie pracy w różnych warunkach środowiska,- zapoznanie ze skutkami oddziaływania czynników środowiska pracy na organizm człowieka oraz metodami zapobiegania tym skutkom,- uświadomienie znaczenia stresu psychicznego w miejscu pracy- opis typowych źródeł stresu psychicznego w miejscu pracy,- opis metod przeciwdziałania stresowi w środowisku pracy- przedstawienie metod pomiaru i oceny wysiłku fizycznego związanego z pracą dynamiczną i statyczną na podstawie analizy wydatku energetycznego,
<p>2. Program</p>	<ol style="list-style-type: none">1. Odbiór i przetwarzania informacji ze środowiska przez organizm człowieka2. Źródła i skutki stresu psychicznego w środowisku pracy3. Stres pracy nocnej.4. Obciążenie psychiczne pracą. Jego pomiar i optymalizacja5. Przeciwdziałania stresowi w środowisku pracy6. Zdolność do wysiłku i wydolność fizyczna człowieka7. Fizjologiczna klasyfikacja wysiłku8. Pomiar wydatku energetycznego podczas wysiłku fizycznego9. Termoregulacja organizmu człowieka10. Obciążenie termiczne człowieka w środowisku pracy i jego skutki11. Uwarunkowania zdolności do pracy w ciągu doby – wydajność, skutki zdrowotne
<p>3. Osiągnięcia i wymagania</p>	<ul style="list-style-type: none">◆ Forma zajęć – wykład, ćwiczenia i zajęcia laboratoryjne◆ Forma zaliczenia – egzamin testowy
<p>4. Środki dydaktyczne i techniczne</p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint. Prezentacje multimedialne, filmy, laboratoryjne</p>

	stanowiska dydaktyczne, testy, listy kontrolne
<i>5. Literatura</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Tom 2. Psychofizjologiczne problemy człowieka w środowisku pracy. CIOP-PIB, Warszawa 2007 2. Cieślak R., Widerszal-Bazyl M.: Psychospołeczne warunki pracy. Podręcznik do kwestionariusza. Warszawa, CIOP 2000. 3. Cooper C. L., Marshall J.: Źródła stresu w pracy kierowniczej i umysłowej. W: C. L. 4. Elias A., Wrześniewski K.: Ryzyko chorób psychosomatycznych: środowisko i temperament a wzór zachowania A. Wrocław, Ossolineum 1988. 5. Karasek R., Theorell T.: Healthy work. BasicBooks 1990. 6. Widerszal-Bazyl M.: Stresory psychospołeczne w miejscu pracy. W: D. Koradecka (red. nauk.) Bezpieczeństwo pracy i ergonomia, T. 1, Warszawa, CIOP 1999, 166-191. 7. Żołnierczyk-Zreda D.: Wybrane indywidualne strategie radzenia sobie ze stresem. Bezpieczeństwo Pracy, 2000, 61, 8-12. 8. Palczak A.: Wartościowanie pracy żywej, Wyd. Pol. Śląskiej, Gliwice 1998 9. Dudek B. Psychiczne obciążenie pracą. Pomiar - czynniki warunkujące - skutki. Studia i materiały monograficzne. Zeszyt 38, Łódź, IMP 1992. 10. Konarska M. Metodyka obliczania zalecanych wartości masy podnoszonych ciężarów. Bezpieczeństwo Pracy, 1996, 1, (249), 6-12. 11. Konarska M. Obciążenie organizmu pracą statyczną. Bezpieczeństwo Pracy, 1994, 11, 2-6. 12. Marszałek A., Sołtyński K., Spioch F. Mikroklimat gorący i zimny. W: Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. D. Koradecka (Red. nauk.) T. 1. Warszawa, CIOP 1999, 537-563.

Nazwa przedmiotu

5. Metody i środki ochrony człowieka w środowisku pracy

<p>1. <i>Cele kształcenia</i></p>	<p>Celem przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none">- zaznajomienie z ogólnym podziałem środków ochrony indywidualnej- zaznajomienie z podstawowe zasady doboru i stosowania środków ochrony indywidualnej- zapoznanie sposobami postępowania przy kompleksowym doborze środków ochrony indywidualnej do określonego stanowiska pracy- zapoznanie z podstawowymi zasadami nadzorowania środków ochrony indywidualnej, w tym przechowywania i konserwacji- zapoznanie z systemami wentylacji, obniżania poziomu hałasu i tłumienia drgań,
<p>2. <i>Program</i></p>	<ol style="list-style-type: none">1. Ochrona indywidualna.2. Ogólna klasyfikacja środków ochrony indywidualnej<ul style="list-style-type: none">– odzież ochronna– rękawice ochronne– ochrona kończyn dolnych– ochrona głowy– ochrona oczu i twarzy– ochrona układu oddechowego– ochrona przed upadkiem z wysokości– izolacja całego organizmu– dermatologiczna ochrony skóry3. Zasady doboru środków ochrony indywidualnej4. Przechowywanie i konserwacja środków ochrony indywidualnej5. Systemy wentylacji i ogrzewania pomieszczeń i stanowisk pracy.6. Systemy obniżania poziomu hałasu7. Tłumienie i izolacja drgań mechanicznych8. Wyposażenie techniczne maszyn i urządzeń w środki ochronne:<ul style="list-style-type: none">– osłony– przegrody– blokady– inne urządzenia ochronne

3. <i>Osiągnięcia i wymagania</i>	<ul style="list-style-type: none"> ◆ Forma zajęć – wykład i ćwiczenia ◆ Forma zaliczenia - egzamin testowy
4. <i>Środki dydaktyczne i techniczne</i>	Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint. Prezentacje multimedialne, filmy, środki ochrony indywidualnej
5. <i>Literatura</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Augustyńska D., W. M. Zawieska: Ochrona przed drganiami i hałasem w środowisku pracy, Wyd. CIOP , W-wa1999 2. Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Tom 16. Środki ochrony indywidualnej. CIOP-PIB, Warszawa 2006 3. Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. Pod red. D. Koradeckiej, Warszawa, CIOP 1999. 4. Engel Zb. : Ochrona środowiska przed drganiami i hałasem, PWN W-wa, 2001 5. Osiński Zb. : Tłumienie drgań, Wyd. Nauk. PWN, W-wa 1997 6. Rączkowski B.: BHP w praktyce, Gdańsk 2009, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, 7. Dyrektywa Rady nr 89/656/EWG z dnia 30 listopada 1989 r. o minimalnych wymaganiach bezpieczeństwa i ochrony zdrowia dotyczących stosowania przez pracowników środków ochrony indywidualnej w miejscu pracy, Dyrektywy EWG dotyczące ochrony pracy, Tom II, Warszawa, 1992. 8. Kodeks pracy – tekst ujednoczony ustawy. Wydawnictwo TAR BONUS, Tarnobrzeg, 2002. 9. Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. Nr 166, poz. 1360). 10. Rozporządzenie Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 31 marca 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla środków ochrony indywidualnej (Dz. U. Nr 80, poz. 725). 11. Dyrektywa Rady nr 93/68/EWG z 22 lipca 1993 r. zmieniająca dyrektywy 87/404/EWG (proste zbiorniki ciśnieniowe), 88/378/EWG (bezpieczeństwo zabawek), 89/106/EWG (wyroby stosowane w budownictwie), 89/336/EWG (kompatybilność elektromagnetyczna), 89/392/EWG (maszyny), 89/686/EWG (środki ochrony indywidualnej), 90/384/EWG (nieautomatyczne przyrządy do

ważenia), 90/385/EWG (aktywne wszczepiane urządzenia medyczne), 90/396/EWG (urządzenia spalające paliwo gazowe), 91/263/EWG (urządzenia telekomunikacyjne), 92/42/EEC (nowe zbiorniki na gorącą wodę podgrzewane paliwem gazowym lub ciekłym), 73/23/EEC (urządzenia elektryczne zasilane niskim napięciem), Official Journal of the European Communities, L220, 31.08.1993.

12. Kryteria oceny wyrobów pod względem bezpieczeństwa (na znak B). KOW/S-13/98. Odzież chroniąca przed zimnem (ciepłochronna). Warszawa, CIOP, 1998.
13. PN-EN 340:2004(U) Odzież ochronna. Wymagania ogólne.
14. PN-EN 471:2005 Odzież ostrzegawcza o intensywnej widzialności do użytku profesjonalnego. Metody badania i wymagania.
15. PN-EN ISO 20345: 2005 (U) Środki ochrony indywidualnej - Obuwie bezpieczne.
16. PN-EN ISO 20346: 2005 (U) Środki ochrony indywidualnej - Obuwie ochronne.
17. PN-EN ISO 20347: 2005 (U) Środki ochrony indywidualnej - Obuwie zawodowe.
18. Kryteria oceny wyrobów pod względem bezpieczeństwa KOW/S 02/96 - Środki ochrony oczu i twarzy. Warszawa, CIOP 1996.
19. Kubacki Z.: Sprzęt ochrony oczu i twarzy. W: Bezpieczeństwo pracy i ergonomia. Warszawa, CIOP 1999.
20. PN-EN 170:2005 Ochrona indywidualna oczu. Filtry chroniące przed nadfioletem.
21. PN-EN 132:2003 Sprzęt ochrony układu oddechowego - Terminologia.
22. PN-EN 133:2005 - Sprzęt ochrony układu oddechowego - Klasyfikacja.
23. PN-EN 795:1999. Ochrona przed upadkiem z wysokości. Urządzenia kotwiczące. Wymagania i badania.
24. PN-92/E-05200 Ochrona przed elektrycznością statyczną. Terminologia.
25. PN-Z-08110/05:1986 (PN-86/Z-08110/05) Przemysłowe hełmy ochronne. Pakowanie, przechowywanie i transport.

Nazwa przedmiotu

6. System pierwszej pomocy i ratownictwo

<p><i>1. Cele kształcenia</i></p>	<p>Celem przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none">- zapoznanie z pojęciem pierwszej pomocy i jej zakresem- zapoznanie z podstawowymi zasadami udzielania pierwszej pomocy- przedstawienie zasad i nadanie umiejętności właściwego postępowania na miejscu wypadku- nadanie umiejętności dokonywania oceny stanu poszkodowanego- zapoznanie z podstawowymi sposobami podtrzymywania czynności życiowych- zaznajomienie z zasadami krajowego systemu ratowniczego- nadanie umiejętności ratowania poszkodowanego w różnych przypadkach i stopniach uszkodzenia
<p><i>2. Program</i></p>	<ol style="list-style-type: none">1. Ogólne zasady udzielania pierwszej pomocy2. Łańcuch działań ratunkowych3. Pierwsza pomoc w zakładzie pracy4. Zasady postępowania na miejscu wypadku5. Podstawowe działania dla podtrzymania życia<ul style="list-style-type: none">- sztuczne oddychanie,- pośredni masaż serca6. Pierwsza pomoc w przypadku:<ul style="list-style-type: none">- zachłyśnięcia – ciało obce w krtani lub tchawicy- zaburzenia stanu świadomości- porażenia prądem elektrycznym- krwotoku- zranienia- oparzenia- złamanie kości i uszkodzenia stawów- urazu kręgosłupa- zatrucia
<p><i>3. Osiągnięcia i wymagania</i></p>	<ul style="list-style-type: none">◆ Forma zajęć – wykład i ćwiczenia z wykorzystaniem sprzętu ratowniczego, zestawów pierwszej pomocy, fantomów◆ Forma zaliczenia - egzamin testowy
<p><i>4. Wyposażenie dydaktyczne i techniczne</i></p>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft</p>

	PowerPoint. Prezentacje komputerowe, sprzęt ratowniczy, zestawy pierwszej pomocy, fantomy.
<i>5. Literatura</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Tom 17. pierwsza pomoc. CIOP-PIB, Warszawa 2006 2. Dziak A.: Pierwsza pomoc. Warszawa, PZWL 1990. 3. Gacek W. i in.: Łączność cywilna w ratownictwie. Ratownictwo Polskie 1996, 1, 49-53. 4. Rączkowski B.: BHP w praktyce, Gdańsk 2009, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, 5. Gaszyński W.: Postępowanie ratownicze w warunkach pozaszpitalnych w obrażeniach kręgosłupa. Ratownictwo Polskie 1995, 1, 18-20. 6. Gedliczka O.: Zasady postępowania w obrażeniach ciała. Kraków, Med. Prakt. S.c. 1993. 7. Konieczny J.: Bezpieczeństwo publiczne w nagłych i nadzwyczajnych zagrożeniach środowiska. Poznań, Wyd. Panoptikos 1995. 8. Procedury organizacyjno-ratownicze i lecznicze w nagłych stanach zagrożenia życia. [W:] Materiały sesji naukowej, Inowrocław 1996. 9. Saferna J.: Wytyczne w sprawie zasad postępowania przy ratowaniu osób porażonych i poparzonych prądem elektrycznym. Warszawa, Instytut Energetyki 1990.

Nazwa przedmiotu

7. Ryzyko zawodowe i zarządzanie bezpieczeństwem i higieną pracy

1. Cele kształcenia

Celem przedmiotu jest:

- przedstawienie pojęć używanych w zarządzaniu bezpieczeństwem i higieną pracy i w analizie ryzyka zawodowego
- umieć określić czym jest zarządzanie BHP w i jakie są cechy systemu zarządzania BHP w zakładzie pracy
- nadanie umiejętności sformułowania głównych kierunków polityki bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładzie pracy
- zapoznanie z działaniami i metodami analizy ryzyka
- nadanie umiejętności badania i analizy wypadków przy pracy,

	<ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie z dokumentacją systemu zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy w przedsiębiorstwie
<i>2. Program</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Znaczenie bezpieczeństwa pracy w zarządzaniu przedsiębiorstwie 2. Teoretyczne podstawy zarządzanie bezpieczeństwem w przedsiębiorstwie 3. Podejście procesowe w obszarze zarządzanie bezpieczeństwem i higieną pracy 4. Wymagania systemu zarządzania 5. Składniki systemu <ul style="list-style-type: none"> - polityka bezpieczeństwa pracy - planowanie - wdrażanie i funkcjonowanie - sprawdzanie - przegląd systemu - działania korygujące i zabezpieczające 6. Analiza i ocena ryzyka zawodowego <ul style="list-style-type: none"> - identyfikacja czynników zagrożeń - procedura oceny ryzyka - metody oceny ryzyka - oszacowanie ryzyka - wyznaczenie dopuszczalności ryzyka 7. Badanie i analiza wypadków przy pracy 8. Dokumentacja systemu zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy 9. Aspekty ekonomiczne bezpieczeństwa i higieny pracy
<i>3. Osiągnięcia i wymagania</i>	<p>Forma zajęć - wykład, ćwiczenia</p> <p>Forma zaliczenia - egzamin testowy</p>
<i>4. Wyposażenie dydaktyczne i techniczne</i>	<p>Sala wykładowa lub seminaryjna z dostępem do projektora multimedialnego i możliwością aranżacji przestrzeni do zajęć warsztatowych. Oprogramowanie Microsoft Word, Microsoft PowerPoint. Prezentacje multimedialne</p>
<i>5. Literatura</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Bezpieczeństwo i ochrona człowieka w środowisku pracy. Tom 14. Zarządzanie bezpieczeństwem pracy i ryzykiem. CIOP-PIB, Warszawa 2006 2. Rączkowski B.: BHP w praktyce, Gdańsk 2009, Ośrodek Doradztwa i Doskonalenia Kadr, 3. Pawłowska Z.: Skuteczność systemowego zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy, w Podstawy systemowego

zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy. Red. D. Podgórski, Z. Pawłowska. Warszawa, CIOP-PIB 2004

4. Pawłowska Z.: System zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy w przedsiębiorstwie. Warszawa, CIOP-PIB 2002
5. M. Zawieska(red.): Ocena ryzyka zawodowego. 1. Podstawy metodyczne. Warszawa, CIOP-PIB 2004.
6. Studenski R.: Organizacja bezpieczeństwa pracy w przedsiębiorstwie, Wyd. Pol. Śląskiej, Gliwice 1998.
7. L. Kiełtyk: System zarządzania BHP w przedsiębiorstwach, Wyd. Pol. Częstochowskiej, Częstochowa 2000.
8. Lis. T, Nowacki K.: Zarządzanie BHP w zakładzie przemysłowym, Wyd. Pol. Śląskiej, Gliwice 2005.
9. Ejdys J., Lulewicz A.: System zarządzania BHP w przedsiębiorstwie, Wyd. Pol. Białostockiej, Białystok 2005.
10. Lewandowski J.: Zarządzania bezpieczeństwem pracy w przedsiębiorstwie Wyd. Pol. Łódzkiej, Łódź 2000
11. PN-N-18001: 2004 Systemy zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy. Wymagania.
12. PN-N-18002: 2000. Systemy zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy. Ogólne wytyczne do oceny ryzyka zawodowego.
13. PN-N-18004: 2001 Systemy zarządzania bezpieczeństwem i higieną pracy. Wytyczne
14. Ustawa z dnia 30 sierpnia o systemie oceny zgodności. Dz. U. nr 166, poz 1360
15. PN-EN 1050: 1999 Maszyny. Bezpieczeństwo. Zasady oceny ryzyka.

Nazwa przedmiotu

8. Techniki komputerowe w bezpieczeństwie pracy

<p>1. Cele kształcenia</p>	<p>Celem przedmiotu jest:</p> <ul style="list-style-type: none">– przedstawienie podstawowych celów i metody współczesnych narzędzi informatycznych z punktu widzenia bezpieczeństwa i higieny pracy,– zapoznanie z podstawowymi możliwościami systemów informatycznych– wyposażenie słuchaczy w umiejętności skutecznej współpracy z informatykami, <p>ukszałtowanie umiejętności korzystania z podstawowych narzędzi informatycznych niezbędnych w pracach związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy</p>
<p>2. Program</p>	<ol style="list-style-type: none">1. Elementy teorii informacji. Informacja. Komputer. Wprowadzenie do komputerowego wspomagania prac związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy.2. Wzór na ilość informacji. Jednostki informacji. Kodowanie informacji. Struktura funkcjonalna i cykl pracy komputera J. von Neumanna. Tryby przetwarzania programów. Systemy operacyjne. Kod ASCII. Kodowanie liczb.3. Modele w teorii informacji. Numeryka. Morfologia. Semantyka. Bazy danych. Konceptualna, logiczna i fizyczna baza danych. Schemat E-R. Relacyjne bazy danych. Projektowanie baz danych.4. Przykłady narzędzi informatycznych do wspomagania prac biurowych związanych z bezpieczeństwem i higieną pracy.5. Komputerowa symulacja sytuacji niebezpiecznych w użytkowaniu maszyn. Technologia wirtualnej rzeczywistości.6. Komputerowe wspomaganie projektowania ergonomicznego
<p>3. Osiągnięcia i wymagania</p>	<ul style="list-style-type: none">◆ Forma zajęć – wykład, zajęcia laboratoryjne◆ Forma zaliczenia - egzamin testowy
<p>4. Wyposażenie dydaktyczne i techniczne</p>	<p>Pracownia komputerowa z dostępem do projektora multimedialnego. Oprogramowanie: Windows, Microsoft Access, Microsoft Visual Basic, Catia</p>
<p>5. Literatura</p>	<ol style="list-style-type: none">1. Technika komputerowa dla mechaników. Laboratorium, praca zbiorowa pod red. Jerzego Wróbla, Oficyna Wyd. PW, W-wa 2004. <p>Bezpieczeństwo Pracy i Ergonomia, praca zbiorowa pod red. Danuty Koradeckiej wyd. CIOP, W-wa 1997.</p>

4. Zasady studiowania

Studia trwają trzy semestry i realizowane są w systemie zaocznym. Podstawową formą zajęć dydaktycznych będą trzydniowe (piątek–sobota-niedziela) sesje zjazdowe organizowane raz w miesiącu. Dopuszcza się również inne formy organizacji zajęć np. tygodniowe zjazdy lub zajęcia popołudniowe. Program studiów będzie realizowany w formie wykładów, ćwiczeń w laboratorium komputerowym oraz zajęć o charakterze projektowym. Zaplanowano dużą ilość zajęć w formie pracy na komputerze pozwalających na poznanie profesjonalnych narzędzi oraz nabycie umiejętności praktycznych. Ważnym elementem realizacji procesu dydaktycznego będą projekty wykonywane w zespołach. Pozwoli to na poznanie efektów i zalet pracy zespołowej oraz na symulowanie, poznawanie i rozwiązywanie różnorodnych sytuacji projektowych.

Zaliczenia poszczególnych przedmiotów odbywać się będą w formie egzaminów, zaliczeń bądź wykonania projektów. Szczegółowe wymagania dotyczące każdego z przedmiotów podano w programie studiów.

Studia kończą się wykonaniem pracy dyplomowej i zdaniem egzaminu dyplomowego.

4.1. Zasady rekrutacji

Przewiduje się, że uczestnikami studiów będą:

- inżynierowie z dużym doświadczeniem zawodowym poszukujący możliwości uzyskania kwalifikacji pedagogicznych oraz wiedzy i umiejętności z zakresu zastosowania komputerowych systemów inżynierskich w procesach projektowych, mechatroniki lub bezpieczeństwa i ochrony człowieka w środowisku pracy oraz ergonomii,
- młodzi absolwenci uczelni technicznych poszukujący możliwości uzyskania kwalifikacji pedagogicznych i zaktualizowania wiedzy i umiejętności w zakresie zastosowania komputerowych systemów inżynierskich, mechatroniki lub bezpieczeństwa i ochrony człowieka w środowisku pracy oraz ergonomii,
- warunki rekrutacji i wymagane dokumenty
 - podanie kandydata
 - ankieta personalna
 - odpis dyplomu ukończenia szkoły wyższej w oryginale
 - o przyjęciu decyduje kolejność zgłoszeń i rozmowa kwalifikacyjna

4.2. Zalecana liczebność grup zajęciowych:

Planowana liczebność grupy słuchaczy – 25.

Minimalna liczba słuchaczy w grupie – 15 .

4.3. Terminy dokonywania opłat:

Słuchacze studiów nie wnoszą opłat za studia.

4.4. Formy bieżącej kontroli postępów w studiowaniu:

Bieżąca kontrola uczestnictwa w zajęciach dydaktycznych oraz egzekwowanie wymagań określonych dla każdego przedmiotu w programie studiów.

4.5. Warunki otrzymania świadectwa ukończenia studiów:

- aktywny udział w zajęciach
- zdanie egzaminów i uzyskanie zaliczeń wymaganych programem studiów
- wykonanie i zaliczenie projektów przejściowych
- wykonanie pracy dyplomowej i zdanie egzaminu końcowego
- zaliczenie praktyki pedagogicznej